

KOLLÉGIUM

S Z A K M A I - M Ó D S Z E R T A N I , I N F O R M Á C I Ó S F O L Y Ó I R A T

Kiadja a Kollégiumi Szövetség

Alapította a Kollégiumokért Sajtóalapítvány

A TARTALOMBÓL:

- Amikor a népi kollégiumokról vallanom kell...
- Csökkenő népesség - növekvő minőségi követelmények a magyar közoktatásban
- Kortárssegítő csoportképzés
- VII. Országos Kollégiumi Diáktalálkozó
- Irány Európa?

X. évfolyam 2000. augusztus

8

KARDOS LÁSZLÓRÓL ÉS A NÉPI KOLLÉGIUMOKRÓL

A KOLLÉGIUM 7. számában Kardos László halálának 10. évfordulója alkalmából tartott emlékező összejövetelről számoltam be röviden. Ezúttal Tasi Józsefnek Kardos Lászlóval folytatott beszélgetéseiről megjelent „Amikor a népi kollégiumokról vallanom kell...” című interjúkötetről kívánok ízelítőt, a kötet olvasására buzdító sorokat leírni.

Kardos László (1918 - 1980)

böző szerepeket töltöttem be; voltam egyszerű tagja, ... a Györfly István Kollégium vezetője, a népi kollégiumi mozgalom megteremtésének az időpontjától kezdve annak nevelési osztályvezetője, később pedig főtitkára. Azon kevesek közé tartozom, aki ezt a mozgalmat születésétől kezdve felszámolásáig végigéltem, végigcsináltam, sőt a mozgalom utóéletében is részt vettem."

Majd így folytatja:

"A népi kollégiumi mozgalom számomra nagyobb jelentőségű, mint egy életmű egyik alkotása; lényegében az életemnek egy darabja, amely engem fölemelt, és amelyet én is emeltem azzá, ami lett. ... Nem akarok abba a helyzetbe kerülni, hogy élettörténetemet összekeverjem a kollégium történetével, de a kettő elválaszthatatlanul összekapcsolódott, összefügg egymással."

A kötet megjelenését már régóta ígérték, de a tavaszi találkozó alkalmával még nem tudtuk bizonyosan, hogy a 2000. évi könyvhét egyik rangos kiadványaként találkozhatunk vele. Sajnos a beszélgető partnerek már nem érheték meg a kemény vászonkötésű, szép kivitelezésű könyvük megjelenését. Feltehető, hogy a könyv megjelenése jelentős részben Pogány Mária-nak, Kardos László özvegyének és hagyatéka gondozójának is köszönhető, hogy a közreműködésével végül is megjelenhetett. A könyv közli Pogány Mária: A NÉKOSZ utóélete című tanulmányát is. A Püski Könyvkiadó Kft. jelentős szolgáltatást tett azzal, hogy a magyar pedagógiatörténet egyik jelentős alakjának, Kardos Lászlónak a NÉKOSZ-ra emlékező gondolatait, emlékezéseit közreadta, hogy a NÉKOSZ-ról a legilletékesebbtől, egykori főtitkárának tolmácsolásában nyújt tájékoztatást.

Ezúttal elsősorban Kardos szavairól szólunk Kardos Lászlóról és a NÉKOSZ-ról. Tasi József első kérdése így hangzott: Milyen volt személyes kapcsolatod a népi kollégiumi

mozgalommal, mint komplex egészszel? Kardos László válasza:

"Az én személyes fejlődésem beépült a mozgalomba és maga a mozgalom is ráépült a személyes tevékenységemre. A népi kollégiumi mozgalom kollektív alkotás és én annak részeként hatottam és tevékenykedtem. A népi kollégiumi mozgalom épített engem és én egy fokon, mint annak a terméke, alkalmas eszköze, visszahatottam rá. Állíthatom, hogy a népi kollégiumi mozgalom nélkül nem lett volna az, amivé vált."

Ennek a mozgalomnak egyik fontos ülésén, a Györfly István Kollégium évzáró ünnepélyén 1946. július 10-én mondotta Tildy Zoltán közársasági elnök, hogy "Az a célkitűzés, amiről itt hallottunk, az egyik legnagyobb, ami magyar földön megszületett. Jelentősége történelmi..." - a népi kollégiumi mozgalom országos mozgalommá szélesítéséről volt szó.

Kardos László vallomása a továbbiakban: "Sokféle vonatkozásban szerepeltem a népi kollégium tíz esztendőselejte, története során. Ez az élet 1939-től 1949-ig tart, de előzményei is voltak, ahogyan a mozgalom életének lezárása után is tovább élt, tovább hatott. Külön-

Kollégium

KÉSZÜLT AZ OKTATÁSI MINISZTERIUM TÁMOGATÁSÁVAL

Kiadja: a Kollégiumi Szakmai és Érdekvédelmi Szövetség, a „Kollégiumokért” Sajtóalapítvány megbízásából
Felelős kiadó: Horváth István **Főszerkesztő:** Benda János **Alapító főszerkesztő:** dr. Benedek István
Rovatszerkesztők: Fuchsné Hattinger Zsuzsanna, Gulyás Béla, Takács Ernő, Dr. Csépe György, Pethes Zoltán,
Szerkesztőség címe: Körösy László Középiskolai Kollégium 2500 Esztergom, Szent István tér 6. Tel./fax: 33/412-813
Terjesztés: Pethes Zoltán, Tel.: 30/9-376 - 042; **Előfizethető a kiadó címén:** 1417 BUDAPEST, Pf.:11. Tel./fax: (1) 352-9601
E-mail: kollegiumiszovetseg@mail.mata.v.hu **Honlap:** www.kollegiumiszovetseg.mata.v.hu **Példányszám:** 1500 **Ára:** 112 Ft

"Az 1939 őszi induló népi kollégiumi mozgalom olyan hozzám hasonló fiatalokat fogadott magába, akik számára ez a kollégium otthon volt, az élet szociális feltételeit, a továbbtanulás feltételeit teremtette meg."

Kardos a továbbiakban részletesen elemezte azt az egyetemi és társadalmi közeget, amelyben a Parasztfőiskolások Közössége kialakult, ahol a majdani népi kollégisták egymásra találtak.

A népi kollégiumi mozgalom első állomása a Bolyai Kollégium megalakulása volt 1939 őszi a Turul Szövetség keretében. "A Turul Szövetség népi balszárnyának vezetői kibérelték számunkra a Királyi Pál utca 12. számú ház egyik emeletét, amely a Bolyai kollégiumnak, majd a Györfynek első otthona volt."

Boros Lajos lett a kollégium első igazgatója. A kollégium első időszakában lényegében az ott lakó egyetemisták lakása és laza közössége volt, eleinte maguk között is, de a megjelent publikációkban "parasztkollégium"-ként tartották számon. A lakók nagyrészt valóban parasztfiatalok voltak, de sokan olyanok is, akiknek a szülei már kitörtek a paraszti sorból, de kötődtek a faluhoz és szegények voltak. A kollégium tagjai kezdetül fogva szorosan részt vettek a különböző egyetemi, társadalmi mozgalmakban, kapcsolataik a munkások szerveződéseivel is egyre szorosabbá vált. Végül konfliktusba kerültek háttér szervezetükkel a Turul Szövetséggel és szakításra került sor.

Ezidőtájt a magyar uralkodó osztály tagjaiban is kialakult egy csoport, amely a népi értékek, mozgalmak felé fordult, amelynek egyik reprezentánsa a Zsindely család volt. Kardos mondja: "egyik oldalon van egy maroknyi népi származék, parasztszármazékú diák, akinek szociális gondjai vannak és szeretne a maga lábán megállni, de nincsen pénze. A másik oldalon pedig ott az uralkodó körökhöz tartozó úri értelmiségi csoportosulás, amelynek viszont jól jönne egy ilyen értelmiségi diákcsoportnak a felkarolása, mert népparát

szándékai komolyságát támasztaná alá, részint vállalkozásainak, jó reklámja lenne. No, ez a két szándék találkozott." Az egyezséget éles viták előzték meg a kollégiumban.

Kardos szerint: "arról volt szó, hogy hajlandók vagyunk-e az urakkal egy tából cseresznyézni avval a feltétellel, hogy az urak nem szólhatnak bele a kollégium életébe." Hosszas tárgyalások, egyezkedések után megállapodás született, amelynek alapján a Zsindely család és körük vállalta a kollégium anyagi terheinek jelentős részét, és a kollégium megtarthatta önállóságát, de egy pártfogó testületet alakítottak, amelyen keresztül betekintést nyertek a kollégium életébe. A kollégiumi autonómia, amelyet a belügyminiszter által aláírt kollégiumi szabályzat biztosított, olyan mértékű volt, amelyhez még csak közelítőt sem ismert a korábbi magyar kollégiumi történet.

Az autonómia komolyságát mutatja, hogy a kollégiumi szabályzat elfogadása utáni választásokon nem a legfőbb pártfogó, Zsindelyné Tüdös Klára által javasolt személyt választották meg titkos szavazással szinte egyhangúlag a kollégium igazgatójává, hanem Kardos Lászlót. Ezzel a kollégium életébe új fejezet kezdődött, ekkor választották új névadójukká a kollégium kezdeményezőjét, Györfy Istvánt.

Az új körülmények között vetődött fel a kollégiumi épület építésének az igénye is. A kollégisták kiemelkedő hírű művészek, pl. Molnár István táncművész segítségével nagy sikerű ballada estet rendeztek a mai Erkel Színházban, felemelt helyárral és külföldi turnén is részt vettek, gyűjtötték az új kollégium építéséhez szükséges pénzt. (Amikorra a kollégium épülete elkészült, a népi kollégiumokat feloszlatták és az épületet még napjainkban sem használják kollégiumi célra, pedig ezzel a feltétellel kapták a telket, sőt a NÉKOSZ utódszervezete sem vállalhatta azóta sem a tulajdonossá, csak magas bérért, néhány szobában megtűrt szervezet lehet.)

Úgy vélem, hogy akik a magyar

kollégiumi múlttal, jelesül a népi kollégiumok valódi történetével ismerkedni kívánnak, azok ebből az interjúkötetből tájékozódhatnak a cselekvő-résztevő első számú emlékezés révén.

A népi kollégiumokról már számos kisebb-nagyobb munka jelent meg, sokan ismerik, vagy ismerni vélik saját tapasztalataik, ismerőseik elmondásai révén, ezt a rövid életű, de maradandót alkotó kollégiumi pedagógiai mozgalmat, intézményt, amely a "fényes szellők" nemzedékének talán legfontosabb, egyik legmaradandóbb alkotó megnyilvánulása volt. A népi kollégiumi mozgalommal kapcsolatban, amelyet a NÉKOSZ mozgalom címén is szoktak megjeleníteni, sok legenda és rágalom is napvilágot látott. Úgy vélem, hogy a ma még élő, egykori cselekvő résztvevőknek a feladata és kötelessége, hogy népi kollégiumi tapasztalataik, emlékezéseik, dokumentumaik közkinccsé tételével segítsék elő ennek a valóban nagyszerű eredményeket produkáló, máig ható pedagógiai-kollégiumi tevékenységnek a valós érdemeit feltárni és felhasználásukat, utódainkra átörökítésüket elősegíteni.

A könyv felhasználhatóságát, értékét lényegesen növelte volna, ha a kiadó az interjú elkészítése és a megjelenés között eltelt hosszú idő miatt szükségszerűen jelentkező kiegészítésekkel, magyarázó lábjegyzetekkel adta volna ki az értékes kötetet.

A Püski kiadót az "Amikor a népi kollégiumokról vallanom kell..." című Kardos László és Tasi József beszélgető könyv megjelenéséért köszönet illeti. Minden kollégiumi pedagógusnak, kollégistának, és minden érdeklődőnek meleg szeretettel ajánlom olvasásra, tanulmányozásra.

A könyv forgatása sok ismerettel bővítheti tudásukat, és kellemes élményt nyújthat a hazai közelmúlt egy kis részére vonatkozóan a személyes közreműködő elmondása alapján.

Dr. Tatai Zoltán

A MAGYAR PÁNEURÓPA UNIÓ NEMZETKÖZI FÓRUMA

2000. június 3-án Budapesten a Gellért Szállóban Dr. gr. Bethlen István elnökletével került megrendezésre a nemzetközi fórum, melynek témája: „Csökkenő népesség – növekvő minőségi követelmények a magyar közoktatásban”.

Prof. Dr. Pungor Ernő akadémikus bevezető előadásában a közoktatás problémái mellett, a felsőoktatásban tanító tanárok kinevezésével kapcsolatos helytelen gyakorlatról is szólt. Felhívta a figyelmet arra, hogy meg kell találni a módját annak, miként lehetne Magyarországra hozni a külföldi egyetemeken színvonalas munkát végző magyar tanárokat. Az anyagiakon kívül jelenleg ennek az is határt szab, hogy külföldi állampolgár magyar egyetemi tanári kinevezést nem kaphat.

Véleménye szerint a hazai felsőoktatásban 40-45 egyetemi tanár kinevezése volna indokolt, ezzel szemben 140 körüli van.

Pokorni Zoltán oktatási miniszter a társadalom előregedésére hívta fel a figyelmet - ma a születések száma közel fele annak, ami 25 évvel ezelőtt volt. Kétségtelenül igaz, hogy a gazdasági helyzet meghatározza a családvállalást, azonban mégsem ez az egyedüli ok, mert vannak olyan nyugat-európai országok, ahol a társadalom gazdag rétegei megengedhetnék maguknak, hogy több gyermeket neveljenek, mégis tradicionálisan az 1-2 gyermekmodellt követik. A kormány több intézkedést is tett a gyermekvállalás érdekében: lakástámogatási rendszer átalakítása, az első diploma megszerzésének feltételei ingyenesek, tankönyv támogatási rendszer, családi adókedvezmény. A közoktatás fejlesztésével kapcsolatban így fogalmazott: A Közoktatási Törvény 1999. évi módosítása négy alappillért fogalmazott meg:

- Finanszírozási feltételek javítása.
- Tervezési feltételek javítása.
- A tartalmi szabályozás, a kerettantervvel történő kiegészítés.
- Az értékelés, ellenőrzés, minőségbiztosítás feltételeinek megteremtése.

A finanszírozásnak korrektnek, kiszámíthatónak kellene lenni.

Az oktatási intézményének döntő részének fenntartói az önkormányzatok, akik a szűkös költségvetés miatt alapeladataik ellátásával is nehezen tudnak megbirkózni. A költségvetési tárgyalások során az oktatási intézmények gyakran háttérbe szorulnak. A kormány normatív támogatással, a fenntartási költségek közel 80 %-át biztosítja számukra, de vannak olyan területek is, mint pl. a kollégium, ahol a fenntartók részére 100 %-os finanszírozást ad. Az más kérdés, hogy ez helyi szinten hogyan kerül felhasználásra.

A tervezési feltételek javításánál elsősorban arra gondol, hogy az iskolafenntartók helyi szinten készítsék

el fejlesztési terveiket, amelyek legyenek összhangban a közoktatási törvénnyel, a térség valamennyi oktatásban résztvevő szereplőjének igényeivel, elvárásaival. Fő célja a tervezésnek az legyen, hogy az oktatást hogyan lehet minőségileg átalakítani, hatékonyabbá tenni.

A tartalmi szabályozás az egy évtizede tartó NAT körüli problémák, lezárását jelentené, ez azt jelenti, hogy a NAT és a helyi tantervek közé a kerettantervek kerülnének, ezek meghatároznák azt az ismeretanyagot, amit mindenütt el kell sajátítani, másfelől lehetőséget adna a helyi szakmai fejlesztések megvalósítására. Tartalmilag úgy kell átalakítani a közoktatást, hogy felkészítsen az élethosszig tartó tanulásra, elsősorban ehhez nem a lexikális ismeretek tömkelegének átadására van szükség az általános és a középiskolában, hanem készségek, képességek, kompetenciák megszerzésének segítésére.

A minőségfejlesztés nagyon jó módszere az értékelési, ellenőrzési és minőségbiztosítási rendszer kiépítése. E céllal indította el az Oktatási Minisztérium a Comenius 2000

programot. Különösen nagy jelentősége lesz az oktatási intézményekben végzett munka konkrét értékének bemutatására akkor, amikor a fenntartó önkormányzatoknak a költségvetés készítésekor meg kell mutatni, hogy mire költi a pénzt.

Pokorni Zoltán oktatási miniszter

Az Oktatási Minisztériumnak is meg kell mutatni a központi költségvetési tárgyalása során, hogy miért kerül annyiba az oktatás, amennyibe kerül, és miért érdemes költeni rá egyre többet. Ha nem tudjuk egyértelműen bizonyítani, mindenki által érthetően alátámasztani, hogy a közoktatási intézményekben, a felsőoktatásban értékes munka folyik, mely úgy az egyén, mint a társadalmi fej-

lődés meghatározó feltétele, - az ország gazdasági helyzetének fontos meghatározója, akkor aligha javulnak a tárgyalási pozíciói a minisztériumnak.

Előadásának végén az oktatás feltételeinek folyamatos biztosítására hívta fel a figyelmet. Nem jó az, ha négyévente változik a finanszírozás, változik a tartalom, változik a fenntartó elképzelése, mert ez teljes kiszámíthatatlanságot okoz, s arra ítéli az oktatási intézményeket, hogy a tartalmi munka helyett a helyi alkukkal, esetenként a túléléssel legyennek elfoglalva. Többek között a minőségfejlesztési programnak - amelyet a fenntartókra is kikívánunk terjeszteni - ez lesz az egyik fő célja.

Kovács István Vilmos főosztályvezető, néhány európai országban lévő minőségbiztosítási rendszer bemutatásáról tartott előadást, kiemelve az európai uniós csatlakozás feltételeit.

Hernecky Katalin, a Comenius 2000 programiroda igazgatója bemutatta azt a programot, amelyet ez év májusában valamennyi oktatási intézmény írásban megkapott, s közülük 400-ban szeptember 1-től megkezdődik a minőségbiztosítás szerinti működés kiépítése.

Dr. Dobos Krisztina, a KOMA elnöke az információs társadalom pedagógiai kihívásairól tartott előadást.

Christian Knauer, a Bajor Parlament Oktatáspolitikai Bizottságának alelnöke a német közoktatás helyzetéről tartott tájékoztatót.

Az előadók véleményéből egyértelműen kiderült, hogy az oktatás kérdése nem vizsgálható csak a hazai tapasztalatok alapján, figyelembe kell vennünk az európai országok, különösen a gazdaságilag fejlett országok tapasztalatait, sikereit és kudarcait egyaránt, mert vannak olyan közös jellemzők, amelyek óhatatlanul minden társadalom iskolarendszerében jelen vannak, vagy meg fognak jeleni. Ezek közül ilyen a számítástechnika, informatika, az idegen nyelv tömegmértetű elsajátítása, - személyiségre gyakorolt hatása. Az életszínvonal, a fogyasztói társadalom kialakulása közel hasonló nevelési problémákat vet föl hazánkban is, mint amivel a gazdaságilag fejlettebb, környező országok pedagógusai is birkóznak. Meg kell találnunk azokat a sajátos értékeket, oktatási módszereket, ellenőrzési és értékelési rendszereket, amelyek alkalmasak arra, hogy a magyar közoktatás 90-es évek előtti, nemzetközileg elismert eredményeit ismét visszaszerezzük, azzal azonban tisztába kell lenni, hogy a mai tudásanyag tartalma már más, és nem elég a mérhetetlen lexikális tudás, hanem a gyakorlati megvalósításban is élen kell járni.

- G.B.-

Tudósítónktól

Könyvtárat avattak Tabon

A szabadidő hasznos eltöltését, a közösségformálást, a szórakozást és a kapcsolódást is segíti a megnyílt létesítmény - hangsúlyozta Dr. Gyenesei István, a megyei közgyűlés elnöke a Rudnay Gyula Középiskola Kollégiumában a könyvtár és a klubhelyiség avatóünnepségén. Két éve 150 millió forintért épült meg a nyolcvan diákot befogadó fiúkollégium. A beruházási keretből maradt nyolcmillió forintból a tetőtér egy részében 120 négyzetméternyi, közösségi célokat szolgáló helyiségét alakított ki a Tabép Kft.

Rendhagyó irodalomórák, szavalóversenyek, vetélkedők, sportversenyek mellett a tanuláshoz is nyugodt körülményeket kínál a helyiség. A könyvtár 1500 kötete mellett zenehallgatásra és a média

szakkör foglalkozásainak megtartására is lehetőség nyílik.

A berendezéseket pályázaton nyert 2,4 millió forintból, valamint a kollégium kilencszázezer forintnyi saját pénzéből vásárolták meg. Az avatóünnepségen Dr. Gyenesei István, a megye zászlaját és címerét is átadta Bereczk Józsefnek, a kollégium vezetőjének, majd a pedagógus kórus és a középiskola, valamint a város táncsoportja adott műsort.

A kollégiumban ezen ünnepség keretében nyitották meg Székely Géza kolozsvári művésztanár grafikai kiállítását is.

Összefogtak a kollégiumokért

Közös nevezőre jutott a megye és Barcs városa a kollégium-felújítások ügyében. A tetőjavítás már elkezdődhet, a nagyjavításhoz pedig támogatásért pályáznak.

A barcsi Dráva Völgye Középiskola mindkét kollégiuma felújításra szorul. A középígócinak a tetejét kell rendbe hoz-

ni, a városi kollégiumnál pedig teljes újépítésre lenne szükség. A középiskola esetében birtokon belül van a megye és Barcs városa is, s mindkettő támogatására szükségük van a felújításokhoz. Ezt a megyei közgyűlés elnöke és a barcsi polgármester egyaránt megígérte. Az iskolában lezajlott tárgyaláson a közös tehervállalás arányairól is sikérelt megegyezniük.

A középrigóci kollégium tétéjének felújítása már elkezdődhet, ehhez a kezdőlökést 2,5 millióval a megye adja. Ez a beruházás körülbelül 10 millió forintot igényel. A hiányzó pénzt az iskola gazdálkodik ki, illetve pályázati forrásokban bíznak. A nagyobb falat az iskola városi kollégiumának felújítása lesz. Erre is összejött már kilenc millió forint, azonban ennek többszörösére lenne szükség. Ehhez a beruházáshoz a barcsi önkormányzat nyújt be a pályázatot, és lehetőségeihez képest támogatja is a helyreállítást.

A KISTELEPÜLÉSEKEN TANÍTÓK V. ORSZÁGOS TALÁLKOZÓJA

Az elmúlt évekhez hasonlóan a lakiteleki Népfőiskolán 2000. július 2-6. között került megrendezésre az a rendezvény, amely az ország kistelepüléseinek oktatási-nevelési kérdéseit vizsgálta.

A fórumot Lezsák Sándor úr, az Országgyűlés Oktatási és Tudományos Bizottságának elnöke nyitotta meg, majd dr. Dobos Krisztina a KOMA elnöke - aki maga is gyakorló tanár - tartott előadást a pedagógus szerepéről.

Pósfai Péter az Oktatási Minisztérium főosztályvezetője arról szólt, hogy a kistelepülések iskoláinak milyen szerepük van a közoktatási intézményrendszerben. Czimmer László közigazgatási főtanácsos előadásában arra kereste a választ, hogy milyen előnyös finanszírozási formákat lehetne találni ahhoz, hogy a kis falvakban az iskolák működni tudjanak. Az ország egyes térségeiben, mint pl. Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, ahol csak néhány km-re találhatók egymástól az iskolák, a társulási forma jónak ígérkezik, míg Bács-Kiskun megyében, ahol 10-15 km-re vannak egymástól a települések, ez már kevésbé járható út.

A következő napon dr. Csonka Csabáné az Oktatási Minisztérium szakfőtanácsadója, a pedagógiai lapok pályázatának kuratóriumi titkára a közoktatásban megjelenő szakmai lapok támogatásáról szólt, majd a nap hátralévő részében Manchin Róbert a Magyar Gallup Intézet elnök-vezérigazgatója adott tájékoztatást arról, hogy az intézményekben bevezetésre kerülő minőségbiztosítási rendszer kiépítését hogyan tudják segíteni. Novák István az OKKER Könyvkiadó igazgatója a pedagógusok munkáját segítő új szakkönyvekre, kiadványokra hívta fel a figyelmet.

A harmadik napon Aáry-Tamás Lajos az oktatási jogok biztosa tartott tájékoztatót, melyben kiemelte, hogy közel fél év alatt 314 panasszal

keresték fel, melyek közül a legtöbb abból adódott, hogy az érintett felek nem voltak hajlandók a probléma megoldása érdekében együttműködni, - ehhez külső segítségre volt szükségük.

Ambrus István közigazgatási főtanácsos, a minisztérium oktatáspolitikai elképzeléseinek megvalósulását segítő civil szakmai szervezetekről szólt, külön kiemelve a kollégiumok esetében a Nemzeti Kollégiumi Közalapítványt.

Torba Nándor főosztályvezető a közoktatási intézmények fenntartási, finanszírozási kérdéseiről tartott rövid bevezetőt, majd fórumot, ahol a résztvevők és az előadó között őszinte szakmai párbeszéd alakult ki.

A kollégiumok finanszírozásával, fejlesztésével kapcsolatban a következő kérdéseket intéztem a főosztályvezető úrhoz:

- A kötelező eszköz és felszerelési jegyzék teljesítéséhez szükséges anyagi forrást, miért a Megyei Közoktatásért Közalapítványhoz tette a központi költségvetés?
- Miért kell a fenntartó intézménynek erre pályázni, ha a hiányzó eszközeit kötelezően előírja a törvény, hogy a jegyzék szerint pótolnia kell?
- A fenntartónak miért kell 10 % önrészt biztosítania a pályázatához?
- Miért biztosít a fenntartó lényegesen kevesebb önrészt az intézményei számára, mit amennyi a jegyzékben felsorolt eszközök pótlásához elegendő lenne? (Pl. 30 millió forintos pályázati igény esetén is csak 1-2 százezer forintot szán erre a célra, ami értelemszerűen azt jelenti, hogy 1-2 millió forint értékben nyújthat csak be az intézményigazgató pályázatot).
- Kié lesz a felelősség 2003. szeptember 1-e után, ha az intézményekben nem lesznek meg a jegyzékben szereplő eszközök, pénz-

ügyi fedezet hiányában? (Oktatási Minisztériumé, önkormányzaté, intézményvezetőé).

- A kollégista tanulók után miért nem jár étkezési hozzájárulás (22.000 Ft-os kiegészítő normatíva).
- Mikor kívánja a kormány átgondolni az önkormányzatok feladatellátását, benne különös tekintettel a kollégiumokat, amelyek fenntartásában a helyi önkormányzatok teljesen érdektelenek?

Válaszában a főosztályvezető úr kifejtette, hogy még ebben az évben sor kerül az önkormányzatok feladatellátásának újra gondolására.

Arra a kérdésre, hogy: a kollégiumokat ez érinti-e? - nem kívánt választ adni.

Úgy fogalmazott, hogy minimális érdekeltsége azért mégis van az önkormányzatnak az által, hogy a saját településének iskoláiban tanulnak a kollégista diákok is.

Az étkezési kiegészítő normatíva, mint ahogy ezt eddig is mondták az oktatási szakemberek, beépült a kollégiumi normatívába (Nagyon remélem, a következő évi költségvetés elkészítése során nem jut eszébe senkinek, hogy a többi normatívába is beépítésre kerüljön ez az összeg, mert akkor nem lesz értelme ebből a kollégiumokat kihagyni. - Szerk.)

Az eszközjegyzék teljesítésére szánt összeg azért került a Megyei Közalapítványhoz, mert jobbnak gondolta a minisztérium, ha közelebb kerül a felhasználókhoz, nem pedig Budapestről kerül elosztásra.

Az önrésszel kapcsolatban, valamint a 2003-as határidős teljesítésre vonatkozóan úgy nyilatkozott, hogy tervezik a teljesítés ellenőrzésének megszervezését is, azonban nem gyakorolhatnak az önkormányzatra semmilyen hatást, hogy nem tudják finanszírozni az önrészhez szükséges összeget.

Az Arany János Tehetséggondozó Program helyzetéről is szólt, amelynek jelenlegi állása igen elszomorító, - 600 helyre 350 diák jelentkezett (itt is érződik a helyi önkormányzatok érdektelensége).

Jó hírként említette, hogy végre a minisztérium is felfedezte: a helyi önkormányzatok a tanulói létszám csökkenésére hivatkozva a tulajdonukban lévő, jó állapotú – esetleg nemrég felújított – iskolákat, kollégiumokat, óvodákat kivonja a közoktatásból, - nyereségesebb hasznosításban gondolkodva.

A fentieket igyekeznek feltárni, megelőzni. Tervezik a közoktatási célú épületek szabványainak felülvizsgálatát is (Jó lenne elérni, hogy egyre kevesebb olyan kollégium lenne az országban, ahol az egy tanulóra eső hálósobai alapterület meghaladná a börtön-

re vonatkozó ez irányú normát! - szerk.). A rendezvénynek emlékezetes színfoltja volt a határainkon túl élő magyarokkal közösen tartott képzőművész és alkotótábor kiállításának megnyitója, ahol valamennyi művész megjelent.

Mint ahogy az elmúlt években is írtam a közoktatás helyzetéről az Országgyűlés Oktatási és Tudományos Bizottsága, az Oktatási Minisztérium jól tájékozott, és helyesen értékeli a problémákat, azonban rendkívül lassan halad azoknak az akadá-

lyoknak, gátaknak a lebontásával, amelyek lehetővé tennék a gyorsabb megvalósítást helyi szinten.

A kormányprogram úgy fogalmaz, hogy az alsó tagozatot a saját településén járja ki a tanuló. Viszont számos kistelepülés önkormányzata képtelen működtetni még olyan iskolát is, ahol összevont osztályokban tanítanak, minimális dolgozókkal, mert az iskola épületének működtetési költségei már nem férnek bele a kislétszám után járó normatív finanszírozásba.

Gulyás Béla

Kollégiumi Kortárssegítő Képzés

Intézményünk a békéscsabai Jókai Mór Középiskolai Kollégium a KOMA támogatásával (pályázaton nyert) "Kortárssegítő csoportképzést" tarthatott 14 - 18 éves kollégistái számára.

A képzés időtartama 30 óra volt, a képzésben résztvevők létszáma 30 fő. A képzés során egy személyiségelméletet és egy pszichoterápiás módszert, a tranzakciós analízist - továbbiakban TA - választottuk, ami a személyiség viselkedésével és társadalmi helyzetével foglalkozik. Érinti az egyéni, a csoportos, és a családterápiát.

Nagy segítséget nyújt a szervezet fejlesztésben a szociális munka, az oktatás - nevelés területén és bárhol szerepet kaphat, ahol személyek közötti kommunikációról van szó.

„A tranzakciós analízis egy személyiség és szisztematikus pszichoterápiás elmélet, amely a személyiség fejlődésével és a személyes változással foglalkozik” (Nemzetközi Tranzakciós Analitikus Társaság megfogalmazása). A TA szülőatyja Eric Berne amerikai pszichiáter. Személyiségelméletként a TA képet ad arról, hogy az emberek pszichológiailag hogyan strukturálódnak. Ennek érdekében a TA egy három részből álló, ÉNÁL-LAPOT MODELLként ismert modellt használ fel, mely segít annak megértésében is, hogy az emberek hogyan fejezik ki személyiségüket a magatartás eszközeivel.

Ugyanakkor kommunikációs elméletet is jelent a TA, terápiás területen kívül oktatási célra is használható.

A diákokat és tanárokat segíti, hogy megmaradjanak a tiszta kommunikáció síkján, elkerüljék az improduktív és elterelő szembesüléseket. A TA - nak hasznát lehet venni a tanácsadói munkában, a

kommunikációs készségek fejlesztésében, a szervezet - elemzésben. Előadóink voltak: klinikai pszichológus, gyermek pszichiáter - több gyermekes anya, lelkes, tanár, szociológus, közgazdász, mentálhigiénikus teológus, rendőr.

A pályázatunk és annak végrehajtása által megcélzott terület a mentálhigiéné volt, amellyel elsősorban a prevencióra kívántunk hangsúlyt fektetni a diákjainkban meglévő erőforrásokra alapozva.

Célunk az volt, hogy a képzésen résztvevő diákok képessé váljanak az egészséget károsító viselkedésminták felismerésére, megelőzésére, hogy a követendő mintát nyújtó viselkedésükkel hatni tudjanak környezetükre, elsősorban kortársaikra. A képzések helyszínül nem a megszokott és a szocializáció során azonos beidegződéseket előhívó iskolai és kollégiumi környezetet választottuk, hanem a kollégium szomszédságában működő prevenció célú intézményt, ahol családi - as környezetben fogadták diákjainkat.

A képzésen elsődlegesen érintett és feldolgozott problémakörök a következők voltak:

- szülő - gyermek konfliktus
- tanár - diák konfliktus
- milyen vagyok?
- párkapcsolati problémák
- hogyan mondjak nem-et?
- segíteni úgy, ahogy a leghatékonyabb

Néhány visszacsatolás a résztvevő diákok részéről:

Mit tanultam magamról?

1. Megtanultam végighallgatni másokat, és azt, hogy mindenki hasonlít a szüleire, és hogy a tulajdonságaink közül is néhányat tőlük örököltem.

2. Megtanultam, hogy nem vagyok egyedül a világban, nemcsak magammal kell foglalkozzak.
3. Jobban megismertem magam belülről, és ezáltal jobban tudok alkalmazkodni.
4. Azt tanultam, hogy bármit el tudok érni, - csak önbizalom kérdése.
5. Hogy meg tudom valósítani önmagammat.
6. Elég sok mindent.
7. Azt, hogy nem szabad elkeserednem, ha megbántanak, meg kell beszélnem szemtől szemben azzal - aki úgy érzem megbántott.
8. Erősödött az önbizalmam.
9. Hogy nem mindig történhetnek úgy a dolgok, ahogy én akarom, és azt, hogy nem csak nekem lehet igazam, hanem másoknak is.
10. A csoportban olyan dolgokon tudtam gondolkodni, amikre máskor nem jut időm, vagy nem törődök velem.
11. Meglepve tapasztaltam, hogy mennyi mindenre képes vagyok.

A didaktikusan feldolgozott és saját elméletet nyújtó kortárssegítő csoportokat követően egy-egy konkrét szituáció elemzésére film-klub formájában nyílt lehetőség, ahol már a képzett segítők a gyakorlatban adhatták közre az elméletben, foglalkozásokon tanultakat.

A képzés befejeztével lehetőséget biztosítottunk az önként jelentkezők számára a városi **Tini S.O.S.** telefonos lelki segélyszolgálat ügyelői körébe való bekapcsolódáshoz.

Programunkban a Gadara gondozóház munkatársai nagy segítséget jelentettek.

Földesi Péterné
igazgató

IRÁNY EURÓPA?

- *avagy merre haladunk?*

Sokat látunk, hallunk, tapasztalunk e problémakörrel az utóbbi néhány évben. Már van, aki azt mondja: „elegendem van belőle, hiszen már a vízcsapból is az Európai Unió folyik!” Azért - úgy gondolom - nem árt minél többet tudni róla, ha nem akarunk lépéshátrányba kerülni. Mielőtt letenné kezéből írásomat, szeretném megnyugtatni: főként a kollégiumokról lesz a továbbiakban szó!

Az utóbbi 10 év a kollégiumok életében és annak társadalmi megítélésében jelentős változást hozott, szerencsére a „rendszerváltozás” címén a kollégiumi szervezeti struktúra és tartalmi munka nemhogy gyengült volna, hanem több ponton erősödött - hála az országos Kollégiumi Szövetség megalakulásának és fáradtságot nem ismerő aktív tevékenységének! Most a személyes érdemek méltatása következne, de ettől tekintsen el a kedves Olvasó, többek között azért is, mert a lista hosszú lenne, meghaladná a rendelkezésre álló hely kereteit. Persze sorrendet, dobogós helyezéseket itt is fel lehetne állítani, de úgy gondolom a csapatmunka sokkal fontosabb ennél!

És most rátérnék mondanivalóm lényegére, elismerve a kollégiumi ügy fejlődését a kollégiumok 10 évvel ezelőtt megszüntetni, és a mai megerősíteni kívánók „méltatását” mellőzve.

Nyugat-Európa több országában járva és a szakirodalmakat olvasva azt tapasztaltam, hogy amíg az iskola-rendszer, az oktatásügy struktúrája, finanszírozási megoldásai azokhoz képest lényegesen elmaradnak, addig a kollégiumi hálózat területén nincs sok szégyenkezni valónk. Amiben lényeges eltérés van, azt most mindjárt rögzítem:

1. az állam finanszírozási szisztémája hosszútávra kiszámíthatóbb, a kollégium tanárainak anyagi elismertsége jobb (ezt tudtuk eddig is), a finanszírozás állami kollégiumok esetében mindig az iskolán keresztül, de garantáltan bonyolódik le,

2. a csoportnorma alacsonyabb, általában 15 tanuló/nevelőtanár,

3. az iskolák (így a kollégiumok is) egy-két minisztérium irányításával működnek, a fenntartó az állam(!) és nem az önkormányzat, ez utóbbi kiegészít(het)i az állami költségvetési keretet,

4. éjszakai készenléti ügyeletet a „portás is elláthat”,

5. iskolai tanárok is kap(hat)nak kollégiumi órákat,

6. tartalmi kötöttség nincs (munkaterv van), a szülői-tanulói igényeket kell kielégítenie a kollégiumnak (megjegyzésem: ezért kevesebb a szervezett program, de jobban reflektorfényben vannak a tanárok),

7. technikai, tárgyi felszereltség színvonalas (pl.: 1-6 ágyas szobák az általánosak, nem tévedés, láttam 1 ágyas szobát is, mivel ez volt az igény!),

8. kötelező tanóra (szilencium) általában nincs, de szaktanárok segítik a felkészülést, viszont a középiskolák mindegyikében van lehetőség az érettségi megszerzésére (vagyis ritka a "tiszta szakmunkás profil"),

9. a kollégiumok más célra nem adhatják bérbe az intézmény épületét (pl.: üdülés), csak partnerkapcsolat céljára vehető igénybe; általában a kollégiumi szolgáltatásokért (szállás, étkezés, stb.) a szülőknek fizetniük kell,

10. túlmunka korlátozott (általában 50 óra/év) vagy tiltott, viszont van, ahol 6 napos a munkahét, 36 óra/hét a kötelező óraszám.

Lehetne folytatni, országonként van néhány eltérés, de sok pozitív vonás *átvételre ajánlható lenne a politikusainknak, döntéshozóink számára is*, pl.: az 1, 2, 3, 7, 8, 9 esetleg a 10 pontokban leírtak?!).

„Ahány ház, annyi szokás” - ez a közmondás igaz a nevelési-oktatási

szakterületre is, de az értékek megőrzésével és az iskola-kollégium „használók” igényeinek, elvárásainak is eleget téve *kell(ene) közelíteni egy jövőbe mutató európai normához*. Meggyőződéssel állíthatom, hogy általában kollégiumaink pedagógiai-szakmai munkája legtöbb területen nem marad el a fejlett nyugat-európai országok színvonalától annak ellenére, hogy sokszor „ingerszegényebb” környezetből kikerülő diákokkal végezzük napi munkánkat, hozzáteszem: nem a mi hibánkból! Sajnos, ennek ellenére még az iskolák vezetői, tantestületei sem értékelik kellőképpen (de a „nagy” politika sem igazán) ezen - a pedagógiailag legnehezebb - szakterületen dolgozók munkáját.

Többször vettem részt külföldre szervezett tanulmányi kirándulásokon (az olasz partnerintézményekbe magam is szervezek tanulmányi, szakmai-kulturális célú utakat, ha ilyen igény felmerül), és azt tapasztaltam a külföldi diákokkal való közvetlen találkozások alkalmával, hogy a mieink általános műveltségben nem maradnak el tőlük, de sokkal optimistább, kreatívabb gondolkodásúak a nyugat-európai társaik.

Mindezek ellenére *lehetünk optimisták* a kollégiumok jövőjét illetően. A politikai divatáramlatokat csak jól átgondoltan szabad követnünk (értsd: NAT, Ped.Program, minőségügy, kerettanterv, stb.) nem „majmolva” a nyugatot, mert egyes területeken a nivellálódás (pl. a kollégiumok esetében) csak újra-rombolással járna, amit kemény munkával felépítettünk, azt egy tollvonással meg lehet szüntetni.

A mi feladatunk most: szakmai hozzáértésünk bizonyításával egy „új típusú” kollégiumi nevelési-oktatási rendszer továbbfejlesztése, a tényleges „vevői igények” kielégítésével.

Talán e sorok, illetve gondolatok eljutnak majd azokhoz is, akik nagyobb felelősséggel tartoznak a társadalomnak, mint mi, az állam egyszerű közkatonái.

*dr. Sárai László, kollégiumvezető
közoktatási szakértő*

MONGÓLIA: A (MÉG) TISZTA ORSZÁG

A nomád életmódot folytató népek – köztük a mongolok – Közép- és Belső Ázsia száraz, sivatagi jellegű területén élnek, ahol állattartással foglalkoznak. Területük eltartóképessége korlátozott, ezért a nomádok fennmaradása leginkább környezetük tisztaságától függ. A környezetvédelem annyira fontos volt számukra, hogy a mongol birodalom alapításának első törvényei is erről szóltak.

A világtörténelem első természetvédelmi törvényét a kegyetlenségéről elhíresült Dzsingisz kán országyűlése alkotta meg. A törvény értelmében létrehozták az első természetvédelmi területet a Bogd-hegy környékén, ahol tilos volt az erdő egységének megbontása, a vadászat és a favágás, sőt még a virágok letépése is. A törvény megsértőit a nagykanok halállal büntették, mert a legkisebb mértékű környezetszennyezés veszélyeztette az ott élő emberek mindennapi életét.

A természetvédelem a mongolok mindennapjaiban nyomon követhető. A családok lakóhelye a kerek sátor vagy jurta, amely a természettel harmóniában áll, de nem bontja meg a táj képét. A mongol pusztákon távolról látható fehér foltok egy-egy szállást jeleznek. A jurta természetes anyagból – fából, nemezből és bőrből – készül, formája pedig olyan, hogy az időjárás ellen megfelelő védelmet nyújt.

A házi gazdaságban keletkezett hulladékot – ami sokkal kevesebb, mint nálunk – teljesen felhasználják, majd elégetik, így nem keletkeznek szemételepek. A nemzedékről nemzedékre öröklődő takarékoskodásuk egyik eleme, hogy ruházatukat, sőt használati tárgyukat is sokszor generációkon áthasználják. Ha ezek már túlságosan megrongálódtak, akkor sem dobják ki, hanem egyes részeit újból felhasználhatóvá teszik. Ennek legjellemzőbb példája nemezkészítés: a régi nemez a készítő új munka alapjául szolgál. Az elhordott ruhák részeitől törőruhát készítenek, csak a végleg elnyűtt tárgyaktól szabadulnak meg.

A nomád természetvédelem fontos ele-

me az erdők védelme. Evente csak meghatározott mennyiségű fát vágnak ki. A pásztorok maguk nem ültetnek fákat, ezért más módon védik a facsemetéket, cserjéket. Először az elöregedett vagy a kidőlt fákat hasznosítják, amelyek megtisztításával helyet adnak a fiatal hajtások növekedésének. A jurta lakói tüzeléshez apróbb gallyakat, ágakat gyűjtenek össze, ezzel is tisztítják az aljnövényzetet. A hulladékágakon kívül túlnyomórészt száraz állati trágyával fűtik jurtájuk belsejét, ezzel is védve az erdőségeket a fölösleges irtásoktól.

A környezethez való alkalmazkodás-vándorlási szokásukban is megőrződött. A közhiedelemmel ellentétben a mongolok nem állandóan, hanem meghatározott időközönként, évente négyszer, azaz évszakonként váltanak legelőterületet, alkalmazkodva az időjárás változásaihoz. Az időszakos szállást mindig más szempontok alapján választják ki. Télen a hegyek déli, napsütötte lejtőjénél keresnek menedéket a hófúvásoktól és a hideg szelektől. Tavasszal, a folyók áradásakor árvízmentes legelő mellett telepednek le. A dús nyári és az őszi legelőn bőséges táplálékot és vizet keresnek állataik számára, így azok a téli időszak előtt jól meghízhatnak, megerősödnek.

Költözködésük előtt különösen ügyelnek arra, hogy a területet tisztán hagyják el, ezért gondosan kitakarítják azt, semmilyen szemetet, állati hulladékot nem hagynak ott, mert azzal veszélyeztetnék a jövő évi legelőt.

A mongol népek egy csoportja északon már a szibériai tajga déli erdőségei között él, ahol a korlátozott mértékű állattartás mellett táplálék kiegészítésként vadászattal foglalkoznak. Noha az erdőségekben élők a pusztai pásztoroknál jobban rá vannak utalva a vadállatok húsára, szőrmejére, mégis óvják az élővilág természetes egyensúlyát. Ősi, íratlan törvények, hogy tavasztól őszig, az állatok szaporodása, majd a kis állatok gondozása idején nem lönek ki vadakat, mert az veszélyeztetné a természetes szaporulatot.

Arra is ügyelnek, hogy még a vadászszézon idején se lehessen korlátlanul irtani azokat, csak a szükséges mennyiségű vadat ejtik el. Szokás volt a beteg vagy

megöregedett állatok kilövése, amelyekre amúgy is a pusztulás várt. A pásztorok egyedül a nyáját megtámadó vadakkal szemben kíméletlenek, azokat lelövik.

A mongolok életmódjának létfontosságú eleme a víz, a tűz, a föld, a levegő, amelyek olyan jelentős szerepet töltek be a mindennapi életükben, hogy ősi hitükben, a sámánvallásban istenként tisztelték ezeket. A tűz fontossága abban állt, hogy energiát, meleget és biztonságot adott, de pusztítóvá vált, ha nem őrizték jól, ezért már korán kialakultak a tűzvédelmi szabályok. Hagyományos előírások szerint száraz, pusztai területeken tilos tüzet gyújtani, nehogy a szárazságban tűzvész keletkezzen, ami az állatokban és a legelőben kárt okoz. Ugyanilyen fontos a jurta belsejében lévő tűzhely őrzése, mert a tűz – őrizetlenül hagyva – elpusztíthatja a család vagyonát. A szállások sohasem maradhettek felügyelet nélkül, a család legkisebb fiúgyermekének volt a feladata a tűz táplálása és őrzése. A tűznek ezen kívül tisztítóerőt is tulajdonítottak, ezért az idegeneket, a vendégeket, sőt még a vásárolt holmit is átvitték két tűzrakás között, így tisztítva meg jelképesen az esetleges rossz szellemektől.

A vándorló mongolok másik éltető eleme a víz. Ezért Dzsingisz kán és a későbbi korok kánjai is törvényekben mondták ki a vízszennyezés tilalmát, és még a folyóban való mosást is megtiltották alattvalóiknak. A törvény betartásának következménye, hogy az ország vidéki tájain a tiszta vizű folyókból ihatnak az emberek és az állatok egyaránt.

Mivel a nomádok úgynevezett nagyipari tevékenységet nem űznek (egyedül a jurta kéménye füstöl szerényen), ezért az ország tájain tiszta a levegő. Az ipari termelés hiánya miatt a talajszennyezés sem jellemző, hiszen vegyi anyagot nem állítanak elő. A mongolok abban a szerencsés helyzetben vannak, hogy a világ egyik legtisztább, legérintetlenebb országában élhetnek.

Az elmúlt ötven év alatt azonban már épültek ipari létesítmények, de szerencsére csak a főváros környékén. A vegyipar azonban nyersanyag híján eddig még nem vetette meg a lábát az országban.

Az ország jövőjének központi kérdése az, hogy a hagyományos értékeket őrző vidéki gondolkodás – és életmód vagy pedig a városi civilizáció kerekedik-e fölül Mongóliában.

A Szabadföld cikke nyomán

VII. Országos Kollégiumi DIÁKTALÁLKOZÓ

Tata július 10-14.

Környei László helyettes államtitkár és Takács Ernő igazgató

A millennium évében, a 2000. évben Tatán, a József Attila Középfokú Kollégiumban rendeztük meg a VII. Országos Kollégiumi Diáktalálkozót. A találkozó megnyitójára július 10-én délelőtt került sor, amelyen jelen volt Környei László helyettes államtitkár az Oktatási Minisztériumból, a város alpolgármestere és a megyei közgyűlés főjegyzője.

a megnyitó ünnepség elnöksége

a megválasztott KD vezetőség

Az esti játékos vetélkedő nyújtott lehetőséget az ismerkedésre.

A táborozó diákok kedden délelőtt városnézésen vehettek részt a rendező kollégisták vezetésével. Délután tartottuk meg a jelölő gyűlést, amelyen egy elnök és kilenc vezetőségi tagjelölt mutatkozott be. Ezután az aktívabbak sportolással múltatták az időt, míg a jelöltek megkezdték a korteskedést. Az érdeklődők megtekintették a testőrök bemutatóját is. Az esti program elmaradása miatt a jelöltek és a volt KD vezetők egy kis előadást, szellemi vetélkedőt rögtönöztek.

Szerdán a rossz idő miatt a programok módosultak, illetve elmaradtak. Délelőtt 9 órakor a tatai Nagytemplomban Gajdár István orgonahangversenyét hallgathattuk meg. Délután kisebb csoport indult Vérteszőlösre, míg a többiek ismét sportolhattak.

Késő délután a tatai fúvószenekar és az agóstyáni mazzorettek színesítették a programot. Este az Öreg-tó körül csillagtúra indult, ami rengeteg érdeklődőt vonzott.

Csütörtökön délelőtt komoly munka folyt. Ekkor tartottuk meg az Országos Gyűlést, ahol a KD elmúlt éves munkájáról értesülhettünk és megválasztásra került az új vezetőség is.

Az esti táborzárás keretein belül díjakat adtunk át diákalkotóknak, majd egy hosszan éjszakába nyúló bulival búcsúzhattunk el egymástól. Reméljük mindenki jól érezte magát. **Jövőre minél többen gyertek el a táborokba!**

Németh Rita és Havasi Mónika

a tatai zeneiskola fúvószenekara

szavazatszedő bizottság

megnyitó ünnepség műsora

testőrbemutató

VÁLASZTÁS

2000. július 13-án zajlott Tatán az Országos Kollégiumi Diákszövetség (KD) vezetőségének megválasztása. Ez volt a VII. Országos Kollégiumi Diáktalálkozó. A választást komoly előkészületek előzték meg. A táborlakók figyelemmel kísérték a jelöltek fergeteges kampányprogramját. A jelöltek fényképei és életrajzai „elárasztották” a József Attila Kollégiumot. A kampányprogramok sikeresnek bizonyultak. A jelöltek és az egykori vezetőségi tagok egy egész estés műsort készítettek a táborozók számára, akik szemmel láthatóan nemcsak a humoros jeleneteken szórakoztak jól. Ezen az estén a jelöltek egy egészen új oldalukról mutatkoztak be, ezzel bizonyították sokoldalúságukat és talpraesettségüket.

A vidám hangulatú napok után érkezett - a nagy nap - a választás napja. Az események a délelőtti folyamán zajlottak, melynek első része az első év munkájának értékelése, az elnök és a vezetőségi tagok leköszö-

nése volt. A délelőtti második felét a választás izgalmas hangulata hevítette fel.

A szavazás menetének ismertetését és a szavazólapok kitöltését egy 20 perces szünet követte. A szavazatszámoló bizottság megérkezése után elérkezett a várva várt pillanat, kihirdették a választás eredményét.

A vezetőség tagjai 2000/2001-es tanévre

<i>Havasi Mónika</i>	Vác
<i>Molnár Tamás</i>	Budapest
<i>Kovács Miklós</i>	Tiszaújváros
<i>Litauszki Anita</i>	Békéscsaba
<i>Krucsó Judit</i>	Békés
<i>Németh Rita</i>	Tata
<i>Posza Anett</i>	Kaposvár
<i>Szökrényes Miklós</i>	Székesfehérvár

Elnök:

Havassy Viktória Vác

A felnőtt vezetők választásának eredménye:

Ügyvezető:

Fuchsné Hattinger Zsuzsanna

Juhász József

Pethes Zoltán

A szavazást követően a vezetőség tagjaival riportot készítettek egy helyi újság és televízió számára. Az országos gyűlést és választást a leköszönő elnök - Kézsmárki Róbert - szavai zárták.

Krucsó Judit
Litauszki Anita
Szökrényes Miklós

A VII. ORSZÁGOS KOLLÉGIUMI DIÁKTALÁLKOZÓ FŐBB TÁMOGATÓI VOLTAK

- Oktatási Minisztérium
- Komárom- Esztergom Megye Közgyűlésének elnöke
- Komárom-Esztergom Megye Közneveléséért Közalapítvány
- Tata Város Önkormányzata
- D'erik Nyomozóiroda Információs és Szolgáltató Bt.

DISZKRÉT VÉDELEM, GARANTÁLT BIZTONSÁG

A D'erik Nyomozóiroda Információs és Szolgáltató Bt. 1997. július 8-án alakult Tatán. Az iroda vezetője Rigó Erik, a bűnüldözés és a rendvédelem területén szerzett több évtizedes tapasztalatokkal rendelkező szakember, a Komárom-Esztergom Megyei Személy- Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamara alelnöke.

VÁLLALJUK

- ☞ objektumok, beruházások őrzését
- ☞ személy- és áruforgalmi ellenőrzést
- ☞ recepciós feladatok végrehajtását
- ☞ rendezvények biztosítását
- ☞ biztonságvédelmi kockázatfelmérés elkészítését
- ☞ pénz- és értékszállítást
- ☞ futárszolgálat működtetését
- ☞ magánnyomozást
- ☞ tanácsadást
- ☞ az ország egész területén, nevelési-
oktatási intézmények részére is.

Munkatársaink feddhetetlensége, szakértelme, a folyamatos kontroll, illetve sajátos felvételi rendszerünk biztosítékai munkánknak.

A D'erik Bt. partnere az OTP Garancia Biztosító Rt., ahol tevékenységünket 50 millió forintig biztosították.

Bővebb információ:

D'erik Nyomozóiroda Információs és Szolgáltató Bt.
2890 Tata, Kosztolányi u. 2. Levelezési cím: 2891 Tata, Pf.: 180
Telefon/Fax: 34/ 384-131 Mobil: 06/ 309-947-425

The logo for D'erik features the name 'D'erik' in a large, stylized serif font. A small silhouette of a person is integrated into the letter 'e', appearing as if walking through the loop of the letter.

Vezetőképző tábor Vácon

Az évenkénti vezetőképző tábort Vácott idén már hetedszer rendeztük meg 2000. június 27-től július 1-ig.

A tábor „elvégzése” után sok kis okos fej távozott a „barokk dobozból”. Rengeteg program várta az ide érkezőket. Nemcsak a diákönkormányzatok szerepéről, helyzetéről és jogairól, hanem az újságírásról, pályázatkészítésről, IQ felmérésről készítették a felkészült tanárok nagyon érdekes, játékos és gondolkodtató feladatokat.

Napjaink nem is olyan korán kezdődtek. 1-2 fejtágító előadás után az ún. szekciógyűléseken vettünk részt,

amelyet szintén tanáraink tartottak. A diákok jogairól, kötelezettségeiről szóló, hatalmas viharfelhőt követő – bár nem komoly – viták kezdődtek, s még a szünetbe is belenyúltak.

Ám a „komoly” tanulás mellett elég szabadidőnk volt, de sokan kedveselték ezt. Városnézés, strandolás, kirándulás színesítette napjain-

kat. Esti kikapcsolódásként gondolkodtató és nevetető vetélkedőket rendeztek a szervezők. A hetet egy csodálatos visegrádi kirándulás zárta, ahol – az elmondottak szerint – mindenki nagyon jól érezte magát.

A KD ekkor beszélte meg és készítette elő a VII. Országos Kollégiumi Diáktalálkozót, amit idén Tatán rendeztek meg.

A vidámság és szórakozás mögött a volt, a mostani és a betanuló KD tagok komoly munkája folyt. Úgy gondoljuk, megérte a fáradságot, hisz „mindent a diákokért”!

Köszönjük nekil!

Havassy Viktória
Kovács Miklós

Elkapott pillanatok a nyári táboron

koncentráció közben

a tatabányai edzőtáborban

